

ישיבת הוועדה העסקית - ישיבת ד'

11.4.49 י"ב ניסן תש"ט.

יו"ר הוועדה: ד. צ. פנקס.

נוכח: יועץ משפטי, מר בקר.

השתתפו בישיבה: כל חברי הוועדה.

מר בקר: לפי החוק העממי דובר על אגרות חוב, וכחוב

כי הממשלה הזמנית תפרה 700 אגרות חוב בערכן הנקוב, בהוספת סכום כולל

של 87000 לירות ישראליות, שייקרא "סכום הפרטים". כל עוד לא הוצאו כל

אגרות החוב, יופחת סכום הפרטים באופן יחסי להפרש שבין סכום אגרות החוב

שהוצאו לבין סכום כל אגרות החוב, שהממשלה הזמנית מורשית להוציא לפי

פקודה זו.

ב"ס לאפריל היה תיקון החוק הזה. בחוק

לתיקון פקודה המילווה העממי תש"ט 1949, סעיף ראשון, נקבע שפקודה המילווה

העממי תש"ט 1948 תתוקן ע"י מחיקת הפסקה השניה של סעיף 5א, זאת אומרת

שלא יפחיתו את סכום הפרטים במקרה שלא יוציאו את כל אגרות החוב. התעוררה

השאלה האם צריך להגדיל את כל 150 אלף במקרה כזה או לא?

מר קפלון: זו הייתה מטרת התיקון.

מר בקר: כחבנו בסעיף 2 של התיקון: "שר האוצר מרשה

להקץ את תקנות המילווה העממי תש"ט 1949 כדי לקבוע שכל הגרלה הכלול את

כל איגרות החוב שעדיין לא עלו בגורל."

השאלה היא: האם קיימת אגרה חוב שלא

הוצאת ע"י הממשלה עד עכשו הוציאו שני מיליון בערך, והשאלה היא עם יש

עוד מיליון אגרות חוב, או שיש עוד מיליון פיסות ניר?

בגלל זה, והיות וההגרלה צריכה להחזיק את

צריך שלא יהיה ספק שאפשר להגדיל את כל המיליון, הצענו את התיקון הזה.

ישיבה

דט/רב

ישיבת הועדה הכספית

11.4.49 - י"ב ניסן תש"ט

אנו מציעים סעיף חדש, סעיף זא, סעיף

קטן ב. כחוב שטו "כל עוד לא הוציאה הממשלה את כל אגרות החוב שהיא מורשית להוציא, רואים לצורך כל הגרלה וחלוקת סכום הפרטים ומדיון אגרות חוב לפי פקודה זו, כאלו הוציאה הממשלה ומחזיקה כסוכ"ז את שארית אגרות החוב שלא הוציאה עד סועד ההגרלה." זאת אומרת שאם יצא מספר שלא הוצא, הממשלה כאלו הרויחה את הפרט, אעפ"י שהממשלה לא הוציאה את אגרת החוב.

יש לי הצעה לגבי הנוסח שהובא לפנינו, למחוק את המלים "כדי להסיר ספק" וכו'. ולהחחילו: "הממשלה" וכו'. דברתי עם מר ידין בקשר לכך והוא הסכים.

במקום אני מציע לכתוב: "להוציא", "למכור".

בלשון החוק הוצאה נקראת מכירה.

נפלה שגיאה דפוס בשורה של סעיף קטן א' אחרי המלה "אגרות" צריך להיות "חוב".

יש לחת לחקון הזה חוקף למספר 5/4, כי על פי החקון הראשון שר האוצר הוציא חקנות.

ישיבת נגלה בשעת 19.50